

De la Conca a la Vall Fosca un 9N

7:45 del matí de diumenge 9 de novembre. Les portes de l'Institut de Tremp (Pallars Jussà) són obertes, les llums també, i el moviment de persones és ja la constant. Tots els presents han obeït els missatges que circulaven la nit abans citant-los als locals de participació ben d'hora per estar preparats per a qualsevol impediment. Una cinquantena de voluntaris i voluntàries esperen ordres de les dues coordinadores d'espai. A més de la meitat se'ls convida a tornar a casa o, en el seu defecte, a ser els primers a votar: els llocs de mesa ja estan coberts. Paral·lelament, l'agrupació comarcal de l'Assemblea Nacional Catalana (ANC) munta, sota una fina pluja, la taula de signatures a l'entrada del centre educatiu per la denúncia ciutadana a les instàncies internacionals. Parlem amb la Marta Alegret, membre de l'ANC: incomunicats, ahir? "Vam passar el dia amb els mòbils bloquejats. Però avui ho estem vivint amb molta il·lusió, amb molt d'entusiasme. I amb molt neguit, com el dia que et cases".

Un dels matiners és Joan Ubach, president del Consell del Pallars Jussà (CiU) i coordinador comarcal de la votació. "No tenia dubtes que funcionaria, però pensava que trobaríem avui algun tipus de trava", explica. Li preguntem si li ha produït cap efecte, en tant que càrrec públic, la carta de la Delegació del Govern espanyol a Catalunya: "No l'he llegida", assegura. Es mostra optimista a nivell pirinenc i dels dos Pallars –"la majoria és sobirana"–, però escèptic a nivell nacional, parla que s'ha infós l'estratègia de la por.

Entre corredisses i intercanvis de papers podem conversar amb l'Anna Potau, administrativa a l'Ajuntament de la vila i coordinadora del procés participatiu a l'únic local de Tremp, abans que s'obrin les portes a la ciutadania. "Per ara tot va bé. Els voluntaris són molt col·laboradors, però des de l'organització ens ha costat arrancar". Es queixa que abans del 9N havien

La jornada de participació del 9N es viu diferent al Pallars Jussà. Viatgem des de la capital, Tremp, fins a la Torre de Cabdella, l'únic poble de la Vall Fosca –amb 19 nuclis de població– que disposava de col·legi.

d'haver rebut des de la Generalitat les dades dels voluntaris i que això ha impedit poder localitzar un gestor de mesa a qui se li han enganxat els llençols. Somriu i continua a la feina.

Amb una puntualitat innegable comencen a entrar els primers votants a

l'espai. Un d'ells és el Josep, que amb 16 anys s'estrena en l'exercici de la democràcia: "Estic emocionat perquè és la primera vegada que voto i perquè sóc dels primers a fer-ho avui". Confia que hi haurà una majoria independentista en els resultats del 9N amb prou força per convocar unes plebiscitàries. Unes eleccions plebiscitàries és el full de ruta que desitges? "Vull la independència, la manera m'és igual", explica el Josep, que comenta que li interessa la política des de la multitudinària manifestació de l'11 de setembre del 2012 i que té idees pròpies. La Laia també s'inicia avui. "M'he llevat a les set del matí un diumenge, tot sigui per Catalunya", comenta rient, després d'assegurar el vot independentista perquè vol "un país on hi hagi feina, per no marxar a l'estranger".

Els funcionaris públics monopolitzen el capital humà del procés participatiu del 9 de novembre a la capital del Pallars Jussà. El Manel Riu, professor de literatura al mateix institut, torna de

EL 9N al gimnàs de l'Institut de Tremp, l'únic local de participació que es va instal·lar a la capital del Pallars Jussà.

fer un cigarret: “Es viu com una jornada electoral normal”, diu. És més: “Al referèndum de l'Estatut d'Autonomia del 2006 em va tocar estar a taula. Ens vam avorrir durant tot el dia, ni punt de comparació la participació que hi ha avui”, assegura.

La comunitat gambiana de Tremp tampoc es perd la votació. Arriba un dels patriarques del poble, el Mohammed, acompanyat del Suleman, un jove de 22 anys, que també votarà Sí-Sí: “La independència de Catalunya ens servirà a tots, als migrats també. Si volem canviar ho hem de fer aquí dins i deixar de culpar Madrid”. El Suleman es dirigeix a la taula que li pertoca, però ha de recular cap a casa, ja que li falta algun document que certifiqui que resideix a Tremp –vivia a Girona, abans–. Haurà d'esperar-se a l'endemà, a votar a la delegació de la Generalitat.

La Montse, una mestra jubilada, també és del parer que la independència és una batalla per la justícia social. “Que Catalunya sigui lliure, sí, però que hi hagi treball per a tothom. Ara tot es fa per a quatre, i tot ha de ser per a tots”. Arriba flanquejada per les seves filles –una ha vingut expressament d'Holanda per votar el 9N–, i votarà “pels que no hi són, pels que si hi poguessin ser participarien”, fent memòria del seu sogre, militant d'Estat Català. Quan hagin votat marxaran a Balaguer (la Noguera) per acompanyar dos oncles nonagenaris a ser part del 9 de novembre. Un altre grup, aquest cop íntegre de jubilats, esquiva una entrevista formal, “que tenen pressa”, però que assenteixen quan els demanem si van votar en la consulta popular de l'abril del 2010: “Sí, sí”, somriuen.

Certament, malgrat l'impacte sociològic que se sospitava que generava l'Acadèmia General Bàsica de Suboficials (AGBS) de Talam, amb Tremp com a ciutat dormitori, només trobem votants independentistes. El Sí-Sí ha estat aclaparador a la capital del Pallars Jussà: amb 2.314 vots (d'un total de 6.288 habitants), l'opció independentista ha estat triada 2.031 vegades. La base social de l'independentisme a Tremp és de nova creació en la seva gran majoria, a excepció del grup cultural del Correllengua, amb una dècada d'activitat: tot ha anat a remolc

CLARA BARBAL

A dalt, Irene Akonian, votant a la Torre de Cabdella. A sota, la votació a la Torre de Cabdella s'ha fet en un local privat perquè l'alcalde es va fer enrere en la cessió d'un espai públic.

CLARA BARBAL

La Vall Fosca no té local públic on votar. Segons l'alcalde per “no comprometre la secretària de l'Ajuntament”

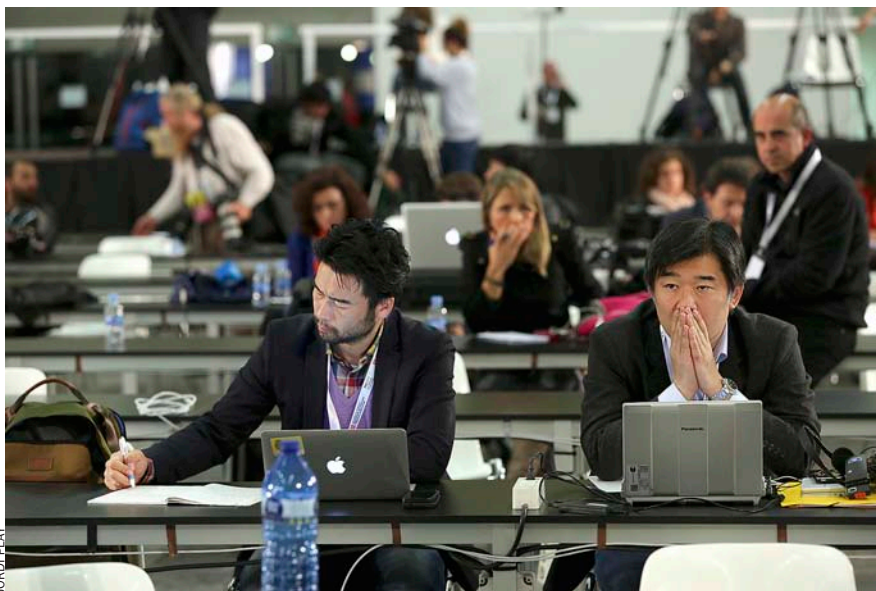
dels grans esdeveniments polítics dels darrers cinc anys.

Avorrits de tant assentiment i per no faltar al deure periodístic ens traslladem al municipi de la Torre de Cabdella (la Vall Fosca, Pallars Jussà), una agregació de 19 nuclis de població amb poc més de 700 persones censades. El municipi que presideix la Vall Fosca ha centrat l'atenció del moviment sobiranista de la comarca i dels mitjans de comunicació aquest cap de setmana. Divendres al matí la Candidatura d'Unitat Popular (CUP) dels Pallars denunciava a les xarxes socials que l'alcalde de la Torre de Cabdella, Josep Maria Dalmau (PSC), s'havia fet enrere en la cessió de la guarderia de la vila, sota tutela pública i municipal, per celebrar la consulta del 9N, quan la logística ja estava preparada. El local de participació del 9N ha estat el local social i privat dels caçadors del municipi. A la Vall Fosca hi ha una quinzena de voluntaris, entre actius i suplents a les meses.

Mentre el Quimet Cortès, un dels coordinadors, ens comença a valorar la jornada i la posició de l'ajuntament –“ha estat unilateral aquesta decisió, no calia canviar de local?”– arriba, justament, el batlle Josep Maria Dalmau –amb roba de caçador–. Dalmau vota a la Pobla de Segur, però va donant voltes pel local de participació de la Vall Fosca. Hem de deixar la conversa amb en Quimet, i preguntar a l'alcalde si la carta de la delegada Llanos de Luna ha estat determinant per fer-se enrere en la cessió d'un espai públic per a la consulta suspesa. “Ho he fet per no comprometre tercers, per no posar en perill la secretària de l'Ajuntament”, explica. “Si depengués de mi, la consulta s'hauria fet a la guarderia, però no ho tenia clar”. No obstant, la Torre de Cabdella és un dels municipis adherits a l'Associació de Municipis per la Independència (AMI), una plataforma que té com a consens general el suport municipal al procés participatiu del 9 de novembre. La consulta a la Vall Fosca ha estat una de les poques a tota la demarcació de Lleida que no s'ha celebrat en un local públic. D'un total de 264, el Sí-Sí ha guanyat amb 244 vots, el Sí- No ha obtingut set paperetes i el No, dues.

Clara Barbal

Més de cent mitjans estrangers es van desplaçar a Barcelona per cobrir el 9N. EL TEMPS va parlar amb alguns d'ells per saber la seva opinió i per saber fins a quin punt la gent dels seus països d'origen coneix la situació política que es viu a Catalunya.

Més d'un centenar de mitjans estrangers es van acreditar per seguir el 9N des del centre de premsa habilitat pel Govern a la Fira de Barcelona.

El 9N als ulls del món

Fins fa uns anys, a ulls del món, Catalunya era el lloc d'Espanya on hi havia la Sagrada Família i on jugava el Barça. Des de l'auge sobiranista, però, Catalunya també és la part d'Espanya que vol aconseguir la independència. Només cal dir que, dels dos-cents quaranta mitjans que estaven acreditats per seguir el procés participatiu de diumenge des del centre de premsa instal·lat a la Fira de Barcelona, la meitat eren mitjans estrangers. Hi havia periodistes d'arreu del món seguint la jornada electoral. Vam entrevistar-ne molts, i si bé tots van mostrar opinions diferents, tots van coincidir en dos punts: la postura

de l'estat espanyol ha fomentat l'augment de l'independentisme i el referèndum escocès ha ajudat a publicitar el procés català.

Per una d'aquestes casualitats gracioses de la vida, el primer periodista estranger al qual vam adreçar-nos va resultar ser escocès. Fundador del diari digital *independecelive.net*, Derek Stephen estava visiblement emocionat: “Això ha estat fantàstic, quina passada, sort que he vingut!”. Ens va donar, a més, un punt de vista que també van compartir molts dels altres periodistes estrangers que vam entrevistar posteriorment: “El Govern espanyol no permet que Catalunya faci un referèndum